

The reflexive verbal form and the infinitive in Czech

Aleš Půda

Institute for Slavic Studies, Heidelberg University

ales.puda@slav.uni-heidelberg.de

ABSTRACT: This article investigates, in the first instance, the mechanisms of Czech reflexive infinitives derived from the reflexive verbal form. Using the ČNK, their rudiments are shown to be found in familiar conditional or optative clauses (cf. *Jezdit se olympiáda častěji, nepřežil bych.* 'Driving the Olympia more often, I'd not survive.') as well as in hitherto unexamined embedded coordinations (cf. *Pivo mohlo kvasit, zrát a transportovat se do hospody.* 'The beer could ferment, ripen and be transported to the pub.'). Yet simple embedded infinitive phrases can already serve as an environment for a potential reflexive infinitive. Previous scholarship has been divided with respect to the origin of morphological reflexivization: a matrix RVF versus an embedded RVF with associated clitic-climbing into canonical second position. We have, thus, examined nine auxiliary environments and concluded that five of these clearly point to formal reflexivization on the matrix verb, while the rest at least do not conflict with this interpretation. Restructuring of an infinitive phrase is, contra the scholarly literature, by no means an obligatory operation following a firm principle and conditioned only by the nature of the matrix verb. Rather, it is also progressively conditioned by further factors such as the nature of the (first) embedded infinitive (e.g. a semi-restructuring verb, a reflexive verb with SI, a passive or retroactive infinitive), word order, the language variant, the agreement of the matrix verb and the morphological case marking of the object. Consequently, restructuring of an infinitive phrase can, on the one hand, fail to occur entirely or, on the other, be manifested either in only partial, full, or even overly specified form.

KEYWORDS: (coordination of) embedded (reflexive) infinitives, causative reflexive, decausative reflexive, (long) object movement, passive infinitive, reflexive deagentive, reflexive dispositional construction, reflexive impersonal, reflexive infinitive, reflexive passive, reflexive verb, reflexive verbal form, reflexivization of a matrix verb, (gradual) restructuring of an infinitive phrase, retroactive infinitive

Reflexivní forma slovesná a infinitiv v češtině

ABSTRAKT: V článku se nejprve demonstrují mechanismy reflexivního infinitivu v češtině zakládajícího se na reflexivní formě slovesné (= RFS). Jeho rudimenty se prokazují pomocí ČNK v známých kondicionálních, respektive optativních větách (*Typ Jezdit se olympiáda častěji, nepřežil bych.*) a také v doposud nepovšimnutých začleněných koordinacích (*Typ Pivo mohlo kvasit, zrát a transportovat se do hospody.*). Nicméně už i jednoduché začleněné infinitivní fráze se nabízejí jako syntaktické okolí pro potenciální reflexivní infinitiv. V dosavadní literatuře ale není shoda v tom, co je základem formální reflexivizace. Prošetřili jsme proto devět auxiliárních okolí a docházíme k výsledku, že pět okolí jednoznačně dosvědčuje formální reflexivizaci na matričním slovese, zatímco zbývající čtyři s ní nejsou alespoň v nesouladu. Restrukturace infinitivní fráze – iniciovaná RFS – ale nepředstavuje, jak se v literatuře uvádí, obligatorní a podle jednotného principu probíhající operaci, jež je výhradně spuštěna vlastností matričního slovesa.

Spíše je stupňovitě podmíněna dalšími rozhodujícími faktory jako jsou vlastnost (prvního) začleněného infinitivu (např. semirestrukturující sloveso, reflexivní sloveso s reflexivem SI, pasivní nebo retroaktivní infinitiv), slovosled, varianta jazyka, shoda matričního slovesa a morfologické pádové kódování předmětu. Proto restrukturační infinitivní fráze za prvé nemusí po auxiliáru nastat, za druhé se může projevit částečně, za třetí v celém svém rozsahu a za čtvrté dokonce i s redundantními příznaky.

KLÍČOVÁ SLOVA: koordinace začleněných (reflexivních) infinitivů, kauzativní reflexivní sloveso, dekauzativní reflexivní sloveso, (dlouhý) pohyb přímého předmětu, pasivní infinitiv, reflexivní deagentivum, reflexivní dispoziční konstrukce, reflexivní infinitiv, reflexivní forma slovesná, reflexivní pasivum, reflexivizace maticového slovesa, (graduální) restrukturační infinitivní fráze, retroaktivní infinitiv

1. Introduction

In Czech, the reflexive infinitive (nonfinite verbal inflection + reflexive marker SE) is understood, in short, as the infinitive that derives, or should derive, from and bears out the function of the reflexive verbal form (hereafter RVF), also called the reflexive deagentive or reflexive passive/impersonal.¹ However, the RVF is typically only used finitely and, marginal cases aside, in the third person.²

Justification for nevertheless seeking a reflexive infinitive can be drawn, on the one hand, from the diachronic perspective. It occurs in Old Church Slavonic as an alternative to the participial passive – specifically with transitive verbs (*Chrizma bōdetъ prodana/prodastъ se* → *Chrizma možetъ byti prodana/prodati se*) – as is revealed by comparing the underlying Greek originals in synthetic aorist passive form (with -θη-ναι); cf. (1):

- (1) Matth 26,9 možaaše bo se mŕro. **prodano byti** na množě. i **dano byti** ništiimъ. Z, M, S, om. byti² A – ἐδύναται γὰρ τοῦτο τὸ μύρον **πραθῆναι** πολλοῦ **καὶ δοθῆναι** τοῖς πτωχοῖς; Mark 14,5 možaaše bo si chrizma **prodana byti** [...] i **dati se** ništiimъ. Z, M – ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ τοῦτο τὸ μύρον **πραθῆναι** [...] **καὶ δοθῆναι** τοῖς πτωχοῖς (Večerka 1996: 221)

On the other hand, an intra-Slavic comparison can also give credence to consideration of a reflexive infinitive. In Russian, the reflexive marker -SJA is postfixed onto an

¹ Abbreviations used in this article: acc = accusative; inf = infinitive; (L)OM = (long) object movement; neutr. = neuter; nom = nominative; pl = plural; RVF = reflexive verbal form; RDC = reflexive dispositional construction; sg = singular.

² Alongside antiquated performative forms in the second person (*odsuzujete se*), Panevová – Karlík (NSEČ 2017: reflexivní sloveso) also give an uncertain piece of evidence in the first person (*Píši se s dvojitém w* = ‘mé jméno se píše s dvojitém w’), which one could also understand to instead constitute a reflexive verb with a semantically implicated object (concerning metonymy, cf. also Wagner 2016: 181–182). The reflexive marker SE occurs in place of an object (cf. *psát se* = *psát své jméno* ‘write one’s name’) that belongs to the sphere of the subject: *Píši se s dvojitém w* = ‘mé jméno píše s dvojitém w’. An anonymous reviewer, to whom I am grateful for their comments on this paper, admits both readings according to their native-speaker intuitions; nevertheless, we could not find an unambiguous context where the speaker is – as a true patient – not involved in the action of writing his or her own name.

embedded infinitive and not realized on the matrix verb. We can deduce from the form that the RVF induces changes in the argument structure proceeding from the infinitive. When the RVF occurs in the analytic future (2), after prototypical auxiliaries (3) or with the reflexive dispositional construction (hereafter RDC) (4), the postfix -SJA is always agglutinated to the infinitive and not the auxiliaries:³

- (2) Вторая химера – газета читается «от корки до корки». Не читается, и **не будет читаться!** (RNC: Евгений Абов, Виталий Куренной. Газета – ценный актив // «Отечественные записки», 2003)
- (3) Фраза «время – деньги» **может читаться** буквально, это даже не сравнение, а *суть* временного исчисления жизни по минутам, часам, дням. (RNC: Андрей Новиков. Проклятие деньгам (1999) // «Дружба народов», 1999.09.15)
- (4) Вот что-с, мой милостивый государь, не вам одним плохо спится, а и **мне тоже стало не спаться** – и в этом виноваты вы. (RNC: Н. С. Лесков. Детские годы (1874))

For the most part, Czech grammars and Bohemian studies do not admit of a potential reflexive infinitive, though the following claims do not yield a coherent overall picture. One does, in fact, find statements affirming the existence of a reflexive infinitive, cf. esp. (b), (h) and (i):

- (a) The reflexive infinitive is not attested in Old Czech. (Schäfer 1982: 167)
- (b) The paradigm of analytical forms with the reflexive marker *se* in the so-called “reflexive passive” includes the infinitive *otvírat se* ‘to be opened’. (MČ 2: 413)
- (c) In contrast to the participial passive and to reflexive verbs, the RVF has no infinitive. (Koenitz 1972: 636; Kopečný 1962: 121; MČ 2: 176)⁴
- (d) No infinitive **spát se* exists. (Panevová – Karlík in NESČ 2017: reflexivní sloveso)
- (e) In constructions of the type *bude se mlátit* or *má se mlátit*, the morpheme SE belongs to the entire construction comprising the matrix verb and infinitive, since no reflexive infinitive of the type **mlátit se* exists. (MČ 2: 176)
- (f) Old Czech: *Ovoce móż sě jiesti* (Olom. Bible from 1417, Deut. 20, 19): The reflexive *sě* is placed after *moci*, conferring passive meaning, while the infinitive *jiesti* remains unchanged. (Gebauer 2007: 572; similarly, see Schäfer 1982: 167)
- (g) In embedded infinitives of the type *může se stavět*, the RVF occurs on the matrix verb in the third person because such infinitives as **moci se* and **stavět se* do not exist. (Kopečný 1962: 122)

³ Up to the second half of the 16th c., the agglutination process affecting the RVF was still not complete, such that Wackernagel’s law continued to apply especially in books and administrative language, as well as in informal speech (Nikiforov 1952: 17, 33): А после грамот месяц **не воеватся**. А как месяц изойдет, то же **ся воевати** (Nikiforov 1952: 17: новгородский договор XV в. – РИБ т. 22, 18).

⁴ In the case of the supposed exception *Nést se v náručí matčině je příjemné*, Koenitz (1972: 636) has to agree with Kopečný (1962: 121), since what we have is a reflexive verb with a causative-reflexive function that can take any grammatical person.

- (h) Pure auxiliaries cannot be made reflexive (**bude se*). The auxiliary takes the already reflexive infinitive as its complement: *Bude se pracovat zítra.* (Kyncl 2008: 119)
- (i) *Dům se začíná stavět × Dům začíná být stavěn.* If the reflexivity affects the phasal verb, the second structure should also be reflexive. (Wagner 2011: 71)
- (j) In accordance with the “long passive”, a matrix RVF triggers long object movement into the subject of the matrix clause (*Tráva_i se musí/začne [pálit —_i].* (Dotlačil 2004; Dotlačil in NSEČ 2017: restrukturační; Karlík in NSEČ 2017: slovesný rod)

With respect to the items in (a) and (b), we would like to propose six synchronic arguments to explain why, in the case of the RVF, the infinitive is close to functionally defective. Apart from competing means of expression (the active and passive infinitive), at the fore are the restrictions of the underlying verb, resulting from the type of RVF and the way the infinitive is embedded (see Section 2). To clarify the claim in (c), we first wish to examine the relics of the reflexive infinitive in non-embedded conditional and optative clauses as attested in the ČNK (see Section 3). Secondly, we would like to present hitherto unexamined rudiments of the reflexive infinitive derived from transitive verbs, which occur after auxiliaries in embedded coordinations (see Section 4). Consequently, we agree with the restriction in (d) as far as the class of intransitive verbs is concerned, because these are syntactically blocked in embedded coordinations and semantically redundant in conditional clauses. The statement (e) is correct insofar as it refers to the syntactic-semantic operation of the reflexive SE upon the complex structure (matrix clause and infinitive clause), because the use of an isolated reflexive auxiliary *může se* or *bude se* is – apart from cases of elision – not possible. But this statement does not clarify which clause the reflexive SE has its origin in. The hypotheses (f) to (j) describe what actually needs proving with regard to the embedding of infinitives after auxiliaries.

Therefore, in the following, we have explored nine syntactic environments of embedded infinitives to clarify where the reflexive SE can be more or less clearly identified as a component of an auxiliary matrix RVF. To this end, we have closely examined the restructuring of infinitive phrases, where this is initiated by the RVF, with consideration of the following (see Section 5):

- 5.1 Restructuring auxiliary verbs of the type *Zahrádka_i se musí/začne/bude [zalévat —_i].*
- 5.2 Non-restructuring control verbs of the type *Dovolí/slíbí se [zalévat zahrádku].*
- 5.3 Semi-restructuring verbs of the type *Zahrádka_i se zapomněla zalévat t_i / [e] Zapomnělo se zalévat zahrádku.*
- 5.4 Embedding of a semi-restructuring infinitive (of the type *Šance by se měla zkusit využít. / Nemělo by se zkusit vykopat ostatky Jana z Nepomuku.*)
- 5.5 Initial embedding of an infinitive phrase (of the type *Malovat kraslici se musí s láskou.*)
- 5.6 Redundant reflexivization of the matrix verb in the case of the passive infinitive (of the type *Vernisáž by se měla být pojata v recesistickém duchu.*)
- 5.7 Additional reflexivization in the case of retroactive infinitives (of the type *Kanalizace (se) potřebovala už opravit).*

- 5.8 Embedding of infinite reflexive verbs with SE or SI (of the types *Při prožitkovém bubnování se může křičet*, **smát se**; *Najednou se smí dělat si legraci*).
- 5.9 Absent or progressively manifest restructuring in the case of auxiliary verbs in substandard variants (of the type *O vydání voličského průkazu se musí žádat příslušnou radnici*, among others).
- 5.10 Ephemeral cases of absent restructuring (of the type *Bude se nám lépe zkoušet naše vybrané písně*, among others).

2. Synchronic investigation of causes with respect to the rudimentary development of the reflexive infinitive

Surveying the syntactic environment of the active infinitive in Czech reveals that it occurs in autonomous (5) as well as non-autonomous structures, the latter being further divisible into non-embedded (6) and embedded (7) structures.

In both autonomous and non-autonomous non-embedded structures (concerning their rudiments, cf. Section 3), the functional domain of a potential reflexive infinitive is already covered by the active and passive infinitive. In embedded structures, only the passive infinitive (8) occurs after control verbs, whereby it is in combination with (modal, phasal) auxiliary verbs that the reflexive infinitive is most typically to be expected. But in such environments as (9), the origin of the reflexive SE still needs to be ascertained (cf. Sections 5.1–5.10). Apart from this, functionally similar infinitives are also available (passive (10), causative reflexive (11) and decausative reflexive (12)) that embed a patient in the nominative subject:

- (5) **Mít** (já) tak dvacet let. (EŠČ 2002: 180)
- (6) **Nebýt** tebe, nenašla bych to dodnes. (Grepl – Karlík 1998: 229)
- (7) Stačilo (mi) **podívat se** tam jen jednou. (EŠČ 2002: 180)
- (8) Kniha se stala pojmem, a jestli je **jí souzeno být nahrazena**, nestane se tomu tak dříve než za mnoho dekad. (ČNK)
- (9) Psi **se očkovat musí**, kočky ne. (ČNK)
- (10) Pes i kočka **musí být očkováni** proti vzteklině. (ČNK)
- (11) Lékařka mi řekla, že **se očkovat nemusím**. (ČNK)
- (12) Destičky z křemíku, diamantu, safíru, zlata a dalších materiálů **se při pádu musely rozbít**. (ČNK)

Against this backdrop, we see the causes of the rudimentary development of the reflexive infinitive and the correspondingly functionally defective paradigm of the RVF in the following aspects of the operation: argument alternation (see Arguments 1–3), selectional restrictions upon the semantic content of the arguments (see Argument 4), the nature of the verbal semantics (see Argument 5) and, not least, the effects of argument alternation upon how the infinitive is embedded (see Argument 6). We now turn our attention to the individual arguments:

Argument 1 (“argument structure of the underlying verb”): Unlike the active infinitive, the RVF is restricted by canonical argument structure in that it requires

verbs that specify a logical subject in the nominative subject position. Consequently, the following infinitive clauses are out of the question for a RVF; cf. (13–16):

- (13) Ne a ne **zapršet**. (EŠČ 2002: 180)
 (14) **Nebylo se** s kým **poradit**. (Grepl – Karlík 1998: 222)
 (15) Odsud **bylo vidět** Říp. (Grepl – Karlík 1998: 221)⁵
 (16) **Alergikům se** mohlo nejvíce **ulevit** o víkendů. (ČNK)

Argument 2 (“argument structure of the infinitive”): Restrictions are also to be found in the argument structure of the infinitive. In contrast to the active infinitive, the potential reflexive infinitive cannot open a syntactic position for the underlying logical subject in nominative (17), because the RVF can embed only the logical object of a transitive verb in nominative (18):

- (17) **Žít** tak ještě **matka!** (optative inf.); **Eva**, a **zpívat!** (evaluative inf.: confrontation); Tvář měl zrudlou, jen mu z ní **vystříknout krev** (consecutive inf., Grepl – Karlík 1998: 281; 399)⁶
 (18) **Taková věc se** přehlédne. (ČNK)

Argument 3 (“deconcretized logical subject”): Ordinarily in the case of autonomous and non-autonomous (non-embedded) infinitives, the nominative subject is not lexically realized. In this way, the grammemes person and number are not assigned, whereby the implied logical subject is already deconcretized and a RVF with the same deconcretizing function would be redundant; cf. (19):⁷

- (19) **Nemít** tolik práce! (optative inf., Grepl – Karlík 1998: 489);⁸ **Nekouřit!** (imperative inf., EŠČ 2002: 180); Co **dělat?** (interrogative inf., EŠČ 2002: 180); Na ulici **není vidět** živáčka. (declarative inf.); Takhle **mluvit** před dětmi. (evaluative inf.: reproach, Grepl – Karlík 1998: 474); **Dostat** jsem to dostal. (introductory inf., EŠČ 2002: 180); **Dát** jim do ruky pilu, (a) **pokácejí** // **pokáceli** by celou Šumavu. (conditional inf., Grepl – Karlík 1998: 294)

Argument 4 (“selectional restrictions”): Apart from argument structure, selectional restrictions also affect the RVF with respect to individual arguments. In contrast to such active infinitives as found in (20), the underlying logical subject of the canonical argument structure normally requires the semantic feature [+hum], while the underlying logical object often requires the feature [-anim], so that it may still be interpreted as the patient after object promotion.⁹ This is because the feature [+anim] occurs

⁵ Following Caha – Karlík (2005: 106), this construction has no external argument capable of licensing anaphors: **Je se vidět*, but cf. thereto the following corpus entry, which points to a semantically bleached external argument: [e.] *Ve tmě je vidět jen pár metrů před sebe*. (ČNK)

⁶ A subject like *krev* additionally blocks the RVF; cf. Argument 4.

⁷ The infinitive has underspecified characteristics, among which is an absent subject-agreement morpheme [-AgrNum; -Pers/Gend] (Karlík – Veselovská 2009: 199).

⁸ Stative verbs of the type *mít* additionally restrict the RVF; cf. Argument 5.

⁹ The superordinate feature [+anim] is encountered in the underlying logical subject of the RVF only exceptionally: *Tak hlasitě se neštěká!* (MČ 2: 177, in relation to dogs).

more often in the feature cluster expressing the agent, such that undesired homonymy among the agent and patient in the nominative subject can occur (21). A participant [+anim] is less often unambiguously identifiable as the patient (22) than one with [-anim], unless through combination with the predicate, the context or the situation:

(20) **Zákon**_i se snaží [_{cause} PRO]_i **zmírnit** následky křivd způsobených komunistickým režimem. (ČNK)

(21) **Děti** se nemají **strašit**. (reciprocal reflexive verb/RVF)

(22) Měl by se **hledat** **viník**. (ČNK)

Argument 5 (“verbal restrictions”): Furthermore, in contrast to the active infinitive, verbal restrictions apply to the RVF for the following verbal classes:

– **stative verbs**:¹⁰

(23) Ale aspoň bychom měli mít ambici **nebýt** horší než oni. (ČNK)

– **reflexive verbs**: In cases where the combination of infinitive + SE has already been used elsewhere as a reflexive verb, the defective reflexive infinitive of the RVF must be substituted by the passive. Such reflexive verbs already express their own semantic functions, which are derived from canonical transitive structure: genuine reflexive (*umýt se* ‘to wash oneself’), reciprocal reflexive (*objímat se* ‘to hug (sb.)’), causative reflexive (*oddat se* ‘to get engaged (to sb.)’),¹¹ motional reflexive (*hnát se* ‘to hurry’), decausative reflexive (*vzbudit se* ‘to awaken’) and others (*řídít se předpisy* ‘to follow prescripts’, # *řídít vůz* ‘to steer a vehicle’), including the inherently reflexive (*smát se* ‘to laugh’). Furthermore, the participial passive infinitive is blocked for all these reflexive verbs (**být se chválen*).

Of the types mentioned, the decausative reflexive verbs stand out in that they form the immediate historical-genetic starting point for the RVF and are, thereby, equally subject to object promotion in the case of transitive verbs. While decausative verbs suppress the logical subject in their argument structure (24), the RVF implies a deconcretized subject (25):

(24) Dobrá, když tedy strčíme do dveří, **měly by se otevřít**. (ČNK)

(25) Nikdo neotvíral, **dveře se musely** nakonec **otevřít paklíčem**. (ČNK)

The reflexive SE belongs in (24) to the infinitive of a reflexive verb, while in (25) it is a component of the RVF, whereby it cannot be determined without further argu-

¹⁰ However, the RVF of *být* is, or was, attested dialectally (Balhar 1974: 30; Chloupek 1971: 59; Malovaný 1899: 34; Šipková 1993: 46). In the case of reflexive verbs, the RVF is attested in specific syntactic environments (Karlík 1999: 49; Štícha 2011: 846); cf. also Section 5.8.

¹¹ The suggestion given by Karlík in EŠČ (2002: 371) and in NESČ (2017: pasivum) that this type of non-canonical passive (the so-called *podnícené passivum*, Kopečný 1954: 229; Dokulil 1941: 82) is not bound to the reflexive (*Maminka šila u Podolské; Obleky šiju u Blažka.*) does not account for the fact that, due to there being no patient in the nominative subject, the passive character is lost. Kopečný (1954: 227), thus, also speaks correctly of a non-passive, merely initial character in the case of comparable constructions with SI (*Šaty si šije u N.N.*).

mentation whether we also have an embedded infinitive RVF with clitic-climbing or a matrix RVF (cf. Section 5.1–5.10). On the basis of such constructions, we can fundamentally conclude that a potential reflexive infinitive *otevřít se* has had no room to emerge in environments where the historically older, formally identical and functionally similar decausative reflexive infinitive is also possible, and, therefore, the meaning of the RVF only manifests itself in context (cf. *paklíčem* in (25)). The type *vzbudit se* tends, because of its subject participant [+anim], even more clearly towards a decausative reading; cf. e.g. the infinitive construction with an evaluative nominal predicate in (26):

(26) **Je příjemné se vzbudit**, vyjít na terásku, vidět na Vyšehrad, pozorovat přistávající kachny a přitom být tři minuty od metra. (ČNK)

Kopečný (1962: 131, 139) has already shown that these infinitive constructions imply a participant [+anim] in the PRO; cf. (27–28):

(27) Kniha **se zašpinila**. (decausative reflexive/RVF)

(28) Takhle **se** [*kniha/*PRO_{-anim}/PRO_{+anim}] **zašpinit není hezké**. (genuine reflexive/reciprocal reflexive/decausative reflexive/*RVF)

But the participant need not necessarily be, as Kopečný implies, an agent (*činný původce*, in his terms), regardless of whether it behaves intentionally or non-intentionally; rather, it can also take a non-agentive role (experiencer in (26) or patient in (28) according to a decausative reading). Nevertheless, in the case of a patient, only a decausative reading is possible, while the role of a potential RVF must be filled by the passive (= *být zašpiněn*).

Argument 6 (“control verbs embedding infinitive phrases”): Finally, syntactic control mechanisms also restrict an embedded RVF. Depending on the nature of the control, a matrix verb can enable the interpretation of a subject in the embedded infinitive clause. This PRO is a phonetically unrealized subject with the features [+anaphor; +pronoun], which obtains a semantic role from the infinitive and exhibits variable characteristics (person, gender, numerus), which are specified by an antecedent in the matrix clause (*Lenka doporučila Václavovi_i [*Václav/PRO_j jet k rybníku po louce].*).

When such control verbs embed an infinitive clause, the resulting conditions syntactically block a RVF. In the case of transitive verbs, object promotion into the position of the PRO (the controlee) would disturb the coreference to the antecedent (the controller; either the subject (29–30) or object of the matrix clause (31–32), because other readings of the reflexive, such as the genuine reflexive function, among others, then become stipulated:¹²

(29) Šel_i [PRO_j] **foťit** na Strahov sraz Harleyů. (subject control)

(30) Šel_i se_i [PRO_j] **foťit** na Strahov. (genuine reflexive/causative reflexive/*RVF)

¹² Alongside the often mentioned subject and object controls, an attribute control also appears to be possible: *Zejména její zvyk číst nekrology mi přišel zvláštní*. (ČNK)

- (31) Otec j_i poslal [PRO_i] **namalovat** zátiší. (object control)
 (32) Otec j_i poslal [PRO_i] **namalovat se**. (genuine reflexive/*RVF)

In the case of intransitive verbs, we assume that the demoted underlying logical subject is syntactically projected, at least as a semantically bleached null subject [e]. The grammaticality of (33) and (34) indicates that the reflexive possessive pronoun and the personal pronoun, strictly subject-oriented anaphors, can be bound:¹³

- (33) [e_i] Mělo by se žít se **svým**_i démonem. (ČNK)
 (34) [e_i] Nejdřív se totiž myslelo na hospodářství, ne na **sebe**_i. (ČNK)

As controlee, this bleached deconcretized subject [e] cannot be coreferential with the concrete antecedent in the case of the RVF of intransitive verbs; cf. (35–38):

- (35) Šel_i [PRO_i] **popíjet** do baru. (subject control)
 (36) *Šel_i [e_i] popíjet se do baru. (*RVF)
 (37) Poslal ho_i [PRO_i] **nakoupit**. (object control)
 (38) *Poslal ho_i [e_i] nakoupit se. (*RVF)

If, in the case of a semantically bleached null subject (39), the control and the coreference to another null subject are not already blocked, it will at least be semantically redundant. The same conclusion holds as well for an unspecified or unspecifiable arbitrary antecedent in the matrix clause, as in (40–41), which controls a so-called PRO_{arb}:¹⁴

- (39) *[e_i] Šlo se [e_i] popíjet se do baru.
 (40) Bylo by dobré [PRO_{arb}] **jet** ranním autobusem do Olomouce.
 (41) *Bylo by dobré [e] jet se ranním autobusem do Olomouce.

Comparable syntactic blockings are also encountered in the case of other infinitive phrases, so-called raising constructions; cf. (42–47):

- (42) **Václav**_i se (mi) zdál [t_i **být** veselý]. (raising-to-subject constr.)
 (43) *[e_i] zdálo se [t_i být (se) veselý]. (RVF)
 (44) Viděl jsem [**ho ohýbat** se železné tyče]. (ECM = exceptional case-marking constr.)
 (45) Viděl jsem [**ohýbat se**_i železné tyče]. (decausative reflexive)
 (46) Viděl jsem [**ho**_i **ohýbat se**_i]. (motional reflexive)
 (47) *Viděl jsem [ho ohýbat se]. (RVF)

The arguments stated above allow the reflexive infinitive no possibility for development in these contexts from the synchronic perspective. In the next two sections, we turn to its extant rudiments in present-day Czech.

¹³ This is contrary to Růžička (1986: 255) and, subsequently, Fehrmann – Junghanns – Lenerová (2010: 215), both of whom exclude a phonetically unrealized subject [e] for the impersonal RVF on the basis of the example **mluvilo se tam jen o sobě*.

¹⁴ It seems to us to, at least, be able to stipulate number agreement in the passive infinitive: *Odborníci na léčbu závislosti na tabáku doporučují* [_{patient} PRO_{arb}] *být připraveni na hlad či chutě* [...]. (ČNK)

3. The reflexive infinitive in conditional and optative clauses

In some handbooks, marginal reference is made to reflexive infinitives with an overt nominative subject that occur in conditional or optative clauses in the standard language; cf. (48–51). By means of the ČNK, we were able to confirm their customary use in present-day Czech; cf. (52–58):

- (48) **Vědět se to dřív**, určitě bych se zachoval jinak. (Grepl – Karlík 1989: 392)
 (49) **Točit se pivo zadarmo**, byly by hospody pořád plné. (Grepl – Karlík 1998: 135)
 (50) **Číst se ta kniha na semináři**, tak bych tu zkoušku udělal. (Dotlačil 2004: 26)
 (51) **Psát se stres se dvěma s**, vypadalo by to anglicky. (NESČ 2017: reflexivní sloveso)
 (52) **Hrát se divize** na neproměněné šance, měli by hráči Turnova už po podzimu jistý postup do třetí ligy. (ČNK)
 (53) **Hrát se utkání** hanspaulské ligy o pár minut kratší dobu, zřejmě by hráči Oratoře Kobylisy slavili postup. (ČNK)
 (54) **Řešit se spor** v Británii, mohla by být paradoxně pohnána před soud naopak Intentia. (ČNK)
 (55) **Uzavírat se kontrakt** teď, bylo by vymalováno. (ČNK)
 (56) **Jezdit se olympiáda** častěji, nepřežil bych. (ČNK)
 (57) **Psát se léto 1415**, smažil by se nejspíš někdejší farář z Horních Dubenek [...] u kůlu. (ČNK)
 (58) **Jet se závod** v druhé polovině olympiády, tak by nikdo nic neřešil. (ČNK)

Even though their use is sporadic, their conciseness allows them to function as an economical as well as stylistic alternative in the spoken language, in contrast to a conjunctive sub-clause. The functional advantage they offer exists in that the logical subject of the conditional clause remains manifestly inconcrete, whereby it stands in contrast to the subject of an equivalent active infinitive, which is coreferential with a concrete subject in the subsequent clause (*Číst se_{arb} ta kniha / Číst_i tu knihu na semináři, tak bych tu zkoušku udělal*). The initial position of the infinitive causes the reflexive SE to occur in second position, prosodically as well as grammatically speaking, which may have contributed to the preservation of this form.

Grepl – Karlík (1998: 294) see the possibility of realizing an overt nominal subject in the case of an equivalent active infinitive (see 48, repeated here as 59) as contributing to also being able to form a reflexive infinitive (60).¹⁵ We, furthermore, see the transitivity of the verb, which enables object promotion, as an equally necessary condition, because intransitive verbs already encode the inconcrete subject in the active infinitive (Argument 3, Section 2) and do not require a RVF (**Žít se ...!*) for this purpose; cf. (61):

- (59) **Já to vědět dřív**, určitě bych se zachoval jinak. (Grepl – Karlík 1989: 392)
 (60) **Vědět se to dřív**, určitě bych se zachoval jinak. (Grepl – Karlík 1989: 392)
 (61) **Žít** tak jednou tady! (ČNK)

¹⁵ Panevová – Karlík (NESČ 2017: reflexivní sloveso) do not consider such forms to be infinitives, because they exhibit a nominative subject.

4. Embedded coordination with a reflexive infinitive

With respect to the question of whether the RVF has an infinitive form, data on embedded coordination of non-reflexive and reflexive infinitives have not yet been considered. Such infinitives share a coreferential participant in the nominative subject of the matrix verb, whereby this participant, on the one hand, can be traced back to object promotion triggered by the embedded infinitive RVF, while, on the other, because of its canonical argument structure, it is already to be found in this argument position (e.g. in the case of unaccusative verbs); cf. hereto (62):

- (62) V 19. století všechny velké pivovary, které vznikaly v Čechách, zaměstnávaly stovky bednářů, protože jediná nádoba, ve které **pivo mohlo kvasit, zrát a transportovat se** do hospody, byla dřevěná nádoba. (ČNK)

The reflexive clitic can only belong to the preceding infinitive, its grammatical host, whereby the alleged obligatory climbing of the clitic into canonical second position postulated in the literature doesn't occur. Alternation in the argument structure of the other coordinated infinitives is either objectionable due to meaning, whereby *kvasit* takes an intransitive unaccusative reading 'to ferment' [patient_{nom}___] in place of a RVF reading ('to be fermented') based on a causative transitive verb *kvasit* 'to ferment sth.' [agent_{nom}___patient_{acc}], or it is blocked due to an inanimate patient, as in the case of intransitive *zrát* 'to ripen' [patient_{nom}[_-anim]___].

The rudiments of the reflexive infinitive are, therefore, based on transitive verbs and remain restricted to these, because coordination with intransitive or intransitively used infinitives is not possible (*Mohl myslet, plánovat a jednat *se*). Here, the demotion and deconcretization of the logical subject blocks coreference with the concrete subjects of further infinitives, which are realized morphologically in the third person conjugation of the matrix verb.¹⁶

In the following, we present further attestations of a coordinated infinite embedded RVF that is bound either paratactically, as in (63–68), or juxtapositionally, as in (69–71):

Paratactic coordination (with conjunction):

- (63) Osobně zastávám názor, že by mělo současné koupaliště zůstat a **opravit se**. (ČNK)
 (64) Ale dešťové přeháňky a bouřky mohou všechno změnit a může se stát, že bude dozrávat a **sklízet se** všechno naráz. (ČNK)
 (65) Mohly tyto spory vůbec zůstat a **vést se** u nás pouze v odborné rovině? (ČNK)
 (66) Protože však doprava stále více houstne, měly by být železniční přejezdy opravdu prioritou a **hledat se** na ně peníze, kde jen to jde. (ČNK)
 (67) Musí se nakreslit také plánky, kde co bude, kolegyně z Hrádku mi pomáhají i s organizací a výběrem prodejců vstupenek, musí je proškolit a **sepsat se** s nimi smlouvy, musí se udělat veškerá evidence, vyúčtování a mnoho dalšího. (ČNK)

¹⁶ Interestingly, the Old Church Slavonic example in (1) can also be traced back to a coordination.

(68) Změny, které Řeky čekají, mají mnoho společného s tím, čím jsme prošli my – budou zanikat místa v neefektivních podnicích a **privatizovat se** firmy, které už u nás dávno nejsou státní. (ČNK)

Juxtapositional coordination (without conjunction):

(69) Z hlavního tahu mají zmizet kočičí hlavy, **otevřít se** park Edvarda Beneše a nastat několik dalších zásadních změn. (ČNK)

(70) Ve znakové řeči se totiž musí zjednodušovat, mluvit jasně, **otevírat se** pusa. (ČNK)

(71) Měl by přijít kvalitní druhý gólman, **posílit se** kraj obrany a záloha. (ČNK)

Particular attention is due the coordination in (72), which shows that, when an infinitive with SE is marked, a subsequent infinitive (*instalovat (se)*) can omit its own reflexive:

(72) V lokalitě by měla vzniknout odpočinková zóna s lavičkami, **řešit se** problematika parkování a **instalovat** kamerový systém. (ČNK)

Alongside these, such coordinations as (73–78) are also to be found in the ČNK, whereby both infinitives are already within the scope of SE. This is facilitated by SE being in second position in front of the matrix verb. Additional reflexivization of the second infinitive emphasizes the object movement once again:¹⁷

(73) Když se vyměňovaly venkovní i vnitřní trámy, bylo nutné všechny roubením spojené konstrukce zvednout tak, aby **se mohly vyjmout** shnilé spodní trámy a **nahradit se** novými. (ČNK)

(74) Již zítra **se měl** plavecký bazén v areálu Výstaviště naplnit vodou a **otevřít se** pro veřejnost. (ČNK)

(75) Po skončení letošní sezony **by se měly** „brány“ areálu **uzavřít a otevřít se** znova až za dva roky. (ČNK)¹⁸

(76) Jinak **se** totiž na základě nesprávného používání slova sekta opět **začnou** do jednoho pytle házet hrušky, švestky a jablka a **prodávat se** za jednotnou cenu loňského ovoce. (ČNK)¹⁹

(77) Plavební kanál do Přelouče už **se měl** dávno **budovat a řadit se** vedle rychlostní pětaticítky k největším stavbám kraje. (ČNK)

(78) Náklady na bydlení **se** z životního minima **mají vyloučit a řešit se** samostatně pomocí dávků státní sociální podpory, kterou je příspěvek na bydlení. (ČNK)

Apart from structures with the RVF, this scopal behaviour of SE can also be observed in the case of embedded reflexive verbs. Here, we see that reflexive infinite verbs can be coordinated with non-reflexive infinite verbs; cf. (79):

¹⁷ With regard to (76–78), one reviewer argues against the reflexive marking of the second infinitive being facultative, but this is confirmed by the following examples of similar clauses without the second reflexive marker SE: *První podprsenky se začaly šít a prodávat až v roce 1907.* (ČNK) and *Hodně věcí se začalo probírat a řešit do detailů.* (ČNK)

¹⁸ Not to be excluded in the case of such subjects [-anim] are also metonymies, which allow a decausative reading without implication of an agent (*Dveře kostela se otevrou veřejnosti [...]* (ČNK)).

¹⁹ Object promotion of the patient in the case of *prodává se* traces back to either a RVF with an implied agent [+hum] or decausativization (*najít, mít odbyt* ‘to find sales’ or *změnit majitele* ‘to change owners’) absent such an implication.

(79) To vše je prakticky snad velmi jednoduché, ale pro inženýrského pozorovatele je to mechanismus náramně spleťitý, jmenovitě jakmile kůň **začne vzpínat se** nebo **vyhazovat** nebo **tančit** třesa se ušlechtilou a nedůtklivou plachostí. (ČNK: Čapek, Karel; Krakatit)

Štícha (1976: 76) correctly traces the ellipsis of the reflexive marker in the case of the facultative reflexive verb *vyhazovat (se)* 'to strike out at sb.' back to its coordination with the reflexive verb *vzpínat se* 'to rear up'. However, in his view, the unusual placement of the reflexive marker behind the preceding infinitive is intended to emphasize the ellipsis (*vzpínat*). We, instead, see this post-verbal positioning as being induced by the coordination with the non-reflexive infinitive *tančit* 'to dance', which may not occur in the scope of the reflexive and, thus, blocks the reflexive marker from climbing into second position in front of the matrix verb ([...] **jakmile se kůň začne [...]* *tančit*).

5. Restructuring of infinitive phrases

We have seen in the case of coordinations that embedded infinitive phrases with the reflexive SE induce changes in their argument structure. Such restructuring is understood as the phenomenon whereby a construction bearing two verbs is made to be monoclausal (Wurmbrand 2001, 2004: 992). One motivator of restructuring is the inability of infinitives to assign the structural accusative case. It manifests itself in the occurrence of argument promotion of the embedded object, i.e. object movement (hereafter OM), assignment of nominative case to the embedded object argument and agreement with the finite matrix verb, cf. (80–81):

(80) František musí/začne/bude [zalévat zahrádku].

(81) Zahrádka_i se musí/začne/bude [zalévat —_i].

An OM can accordingly be initiated by the RVF, but can also be found in the case of reflexive verbs, as in (82–83), modal predicates, as in (84–85), nominal predicates, as in (86–87), and in the case of retroactive infinitives, as in (88) (cf. Section 5.7), which do not require a reflexive operation for this:

(82) Doprava ale v naší obci stoupla, protože řidičům velkých aut **se nechtějí platit dálniční poplatky** a jezdí přes nás. (ČNK)

(83) Žalovanému **se podařila prokázat pravdivost** jeho tvrzení. (ČNK)

(84) Ale taková večere **se sluší** zapít pivem. (ČNK)

(85) **Trojka** tam vůbec **nešla zařadit** a i ostatní stupně vypadávaly. (ČNK)

(86) **Tento čaj je vhodný pít** kdykoliv, začneme-li pociťovat začínající onemocnění dýchacích cest nebo při potížích s odkašláváním po ránu. (ČNK)

(87) Už se ale několikrát stalo, že **byla potřeba volat záchranná služba**. (ČNK)

(88) **Koupaliště** vzniklo v 70. letech a už **potřebovalo přizpůsobit** moderním podmínkám. (ČNK)

We are solely concerned here with restructuring initiated by the RVF. In the case of languages that allow OM marked with SE, it is not immediately clear whether these constructions involve long object movement (= LOM) triggered by a matrix RVF or an

embedded RVF accompanied by clitic-climbing.²⁰ The argument alternation reveals itself in both cases through object promotion. Only with respect to the morphosyntax (grammeme, person, agreement) of the matrix verb is the question raised as to whether the restructuring is to be traced back to the third person conjugation of the RVF or if it is purely a case of agreement with the promoted object.

However, in the involuntary disposition of the type *Chce se mi spát*, the reflexive SE already has its origin in the infinite reflexive verb (*chce se*), which syntactically projects its dative experiencer into the argument structure of the auxiliary matrix verb; cf. (89):

(89) Chápu, že po takovém pohledu **se**, **někomu** může **chtít** t_i i umřít. (ČNK)

Although this type of disposition standardly encodes its object in the accusative case, it is regarded as a type of RVF (EŠČ 2002: 371; Kyncl 2008: 118). In fact, it behaves like semi-restructuring (reflexive) verbs (cf. Section 5.3), which can introduce LOM, as shown in (90–91):²¹

(90) Chtělo / Podařilo se mi **tu střechu opravit**.

(91) **Ta střecha**, se mi podařila / chtěla **opravit** t_i .

5.1 Restructuring auxiliary verbs

The syntactic behavior of whether an embedded infinitive phrase is restructured or not fundamentally depends on the nature of the matrix verb. Auxiliaries (either modal or phrasal), as in (92–93), are of this restructuring type because they allow OM to be initiated by the RVF:

(92) František **musí/začne/bude** [zalévat zahrádku].

(93) **Zahrádka**, **se musí/začne/bude** [zalévat —].

Auxiliary matrix verbs take over the underlying external argument of the infinitive phrase and enable its demotion. They, thus, neither influence the choice of external arguments, nor do they themselves assign a semantic role.

Beyond this, an embedded reflexive dispositional construction (RDC), whose structure builds upon a RVF, exhibits yet more complex mechanisms. This is because the reflexive not only triggers OM, but also enables, together with an evaluative modifier, licensing of a dative experiencer and, thereby, also semantically licenses a disposition (Půda 2015, 2016). The phasal verb modifies the disposition in this case

²⁰ The participial passive operates, by contrast, unambiguously upon the embedded infinitive: *Zahrádka_i [musela/začala t_i být zalévána] Františkem*. But compare also Old Czech translations of Latin: *ta krev i žádným řemeslem setřieti nemožena* (Pass. 519 from the 14th/15th c., Gebauer 2007: 572).

²¹ The unchanged coreference of the subject of the infinitive with the dative subject of the matrix verb speaks against an embedded RVF with haplologization of SE and, rather, for LOM: *Podařilo se mi_i tu střechu t_i opravit*. x *Ta střecha se mi_i podařila t_i opravit*.

and not its underlying event *hledat* ‘to seek’, whose beginning remains unspecified and, thereby, could contextually also be already in progress. As in the attestations in (92–93), we are *a priori* unable to localize the origin of SE. Here, as well, an embedded RVF with clitic-climbing could be plausible (?*Začínají se_i mu těžko hledat t_i slova*, [...]):

(94) *Začínají se mu těžko hledat slova*, je váhavý a zadumaný. (ČNK)

5.2 Non-restructuring control verbs

Unlike auxiliaries, non-restructuring, i.e. prototypical, control verbs, as in (95–98), do not trigger OM in the embedded infinitive phrase. Morphologically, we can clearly see that the reflexive marker of the RVF and the participial passive both belong to the matrix verb:

(95) František *slíbí/dovolí [zalévat zahrádku]*.

(96) **Zahrádka_i se slíbí/dovolí [zalévat —_i]*.

(97) [*Dovolí/slíbí se*] *[zalévat zahrádku]*.

(98) [*Františkem bylo slíbeno/dovoleno*] *[zalévat zahrádku]*.

5.3 Semi-restructuring verbs

Additionally, also some lexical verbs can restructure their infinitives, but, in contrast to the typical restructuring auxiliaries discussed above, they do it only in rare substandard cases; thus, we label them semi-restructuring verbs. The RVF operates then, as in (99), upon the entire structure, while, in the case of non-restructuring, as in (100), it only affects the matrix verb. The restructuring behaviour of such verbs often matches the modal auxiliaries, to which they are similar also in their lexical meaning (*podářit se, zkusit* ≈ *moct* ‘can^{inf}’; *doporučit* ≈ *mít* ‘should^{inf}’) or through additional context (e.g. the conditional in combination with *zkusit*²² ≈ *moct* ‘can^{inf}’).²³ Analogous to the modal auxiliaries, the subject (*zahrádka*) takes over the lexical-semantic properties of the embedded object, whereby the matrix verb (*zapomenout*) itself then does not specify these for the subject:

(99) *Zahrádka_i se zapoměla zalévat t_i*.

(100) [*e*] *Zapomělo se zalévat zahrádku*.²⁴

²² In NESČ (2017: semilexikální kategorie), Karlík presents the verb *zkusit* ‘attempt’ as a non-restructuring verb; but cf. (107–111) and also: *Myslím, že by prospělo, kdyby se zkusila hrát nějaká interliga česko-slovenských nejlepších klubů [...]*. (ČNK)

²³ A reviewer asks whether restructuring with semi-restructuring verbs traces back to the allegedly prototypical sentence structure of Czech, which favours a nominative subject. Regardless of the plethora of impersonal structures in Slavic and hence in Czech (cf. the modal and nominal predicates that very seldom allow restructuring of the infinitive phrase) one could rather ask for the effect of coding a patient in the nominative case instead of the prototypical accusative.

²⁴ [*e*] = Subject without phonetic realization; cf. Section 2.

Taking the semi-restructuring verb *doporučovat* ‘to recommend’ as an example, one can demonstrate the facultative restructuring; cf. non-restructuring verbs in (101–103) as compared to restructuring verbs in (104–106). This verb, moreover, delivers a sound argument for the formal reflexivization taking place at the matrix verb, because it is not the agent of the infinitive, but rather that of the matrix verb – the ‘recommender’ – that is demoted from subject position (cf. also Dotlačil 2004: 34):

- (101) Barva se trhá a neslévá se. V tomto případě **se doporučuje** nanášet **barvu** stříkáním. (ČNK)
 (102) Pacientům **se doporučuje** užívat **léky** a oční kapky, které slouží k potlačení alergických projevů očí. (ČNK)
 (103) Na Zelený čtvrtek **se** podle lidové tradice **doporučuje** konzumovat **špenát a jinou zeleninu**. [Google, 22.06.2018]
 (104) Na Zelený čtvrtek **se doporučovala** jíst **zelená strava** (špenát, různé druhy zelí a další zeleniny včetně rašících kopřiv apod.), aby byl člověk celý rok zdravý. [Google, 22.06.2018]
 (105) **Šťáva** z řeřichy **se doporučuje** vtírat do vlasů, má prý vliv na jejich růst a na pokožku. (ČNK)
 (106) **Většina** portských vín **se doporučuje** pít v pokojové teplotě, bílá vína lze trochu nachladit. (ČNK)

According to this analysis, it then follows that the RVF can initiate restructuring, depending on the type of matrix verb, as the following overview in Table 1 shows:

Table 1: Restructuring based on type of matrix verb

verb type	auxiliary verb			semi-restructuring verb				control verb
	<i>muset</i>			<i>doporučit</i>	<i>podářit se</i> ²⁵		<i>slíbit</i>	
restructuring	+	± ²⁶	– ²⁷	+	–	+	–	–
matrix verb	RVF (?)	RVF (?)	RVF	RVF	RVF	–	–	RVF
agreement	+	–	–	+	–	+	–	–
(L)OM	+	+	–	+	–	+	–	–

In the following sections, we will see that still further factors, such as word order (see Section 5.5), the language variant (see Section 5.9) and the type of embedded infinitive (see Section 5.4 and 5.6–5.8) can influence how restructuring occurs.

²⁵ According to Panevová (2010: 347), this verb (*Nepodařilo se mu vyfotografovat Marii.*) does not form a long participial passive (**Marie se mu nepodařila být vyfotografována.*), however, it must be added that some such unaccusative verbs do allow LOM into the nominative subject of the matrix verb: *Nikdo nebyl zraněn a zachránit se podařila asi třetina slámy.* (ČNK)

²⁶ Concerning partial restructuring (*že by se mohlo [...] udělat fotokomora*) in substandard variants, cf. Section 5.9.

²⁷ Concerning non-restructuring (*musí se absolvovat autoškolu*) in substandard variants, cf. Section 5.9.

5.4 Embedding of a semi-restructuring infinitive

When an auxiliary embeds a semi-restructuring infinitive, this infinitive determines whether restructuring does occur in the subsequent infinitive phrase, as in (109–111), (113) and (115), or does not, as in (107–108), (112) and (114). Either a matrix RVF with or without LOM is assumed, or, alternatively, an embedded RVF may be taken into consideration. But then, in the case of the non-restructuring option, the reflexive would have to belong to the semi-restructuring infinitive (*Zkusilo se využít šanci; Mělo by se zkusit ť₁ využít šanci.*) and, in the case of the restructuring option, to the second embedded infinitive (*Šance se zkusila využít ť₂; Šance by se měla zkusit využít ť₁.*), accompanied by subsequent clitic-climbing:

zkusit ‘to try’:

- (107) V té době katolíci v nedávno převálcovaných Čechách nutně potřebovali vysvětit nějakého rodáka na svatého a jednoho jezuitu, který měl na takové záležitosti nos, naštěstí napadlo, jestli **by se nemělo zkusit vykopat ostatky Jana z Nepomuku.** (ČNK)
- (108) Možná **by se mohlo zkusit spojit tyto dva ústavy** v jeden. (ČNK)
- (109) Dokud **šance je, měla by se zkusit využít.** (ČNK)
- (110) **Měly by se zkusit do věže zabudovat třeba nějaké čipy** tak, aby se při nízkých teplotách automaticky sepnula nějaká topidla [...]. (ČNK)
- (111) Doplnil, že pokud se město připojí k tomuto dni i v příštím roce, uvažuje se o tom, že **by se mohla zkusit uspořádat třeba nějaká cyklistická akce.** (ČNK)

zvládnout ‘to manage (to do); to be able to do’:

- (112) Během pěti let **by se mělo zvládnout natáhnout kanalizaci** až dozadu k novým parcelám pod lesem. (ČNK)
- (113) **Celá trasa by se měla zvládnout ujet** za sto jedenáct hodin. (ČNK)

stihnout ‘to manage (to do); to pull off’:

- (114) **Mělo by se stihnout předělat ji** [křížovatku, AP] za osm měsíců [...] (ČNK)
- (115) Během léta **by se měla stihnout dokončit i jižní část** Masarykova náměstí. (ČNK)

A further auxiliary infinitive (*začít*) after the semi-restructuring infinitive (*zkusit*) can also subordinate itself to the preceding one and leave the following infinitive phrase (*skládat tým*) unrestructured; cf. (116):

- (116) Bylo to v době, kdy muži nebyli v ideálním rozpoložení a **muselo se zkusit nějak znovu začít skládat tým** z vlastních zdrojů. (ČNK)

5.5 Initial embedding of an infinitive phrase

In addition to the verbal structure (auxiliary, semi-restructuring verb, control verb), word order can also have an influence on the restructuring of an infinitive phrase. When an infinitive phrase is situated in front of an auxiliary matrix verb, generally

in initial position, its restructuring often doesn't occur.²⁸ Such cases, as in (117–124), speak for the formal reflexivization taking place on the matrix verb and against an embedded RVF with clitic-climbing (or more precisely in this case: descending rightwards):

- (117) **Malovat kraslici** se musí s láskou, s dobrou náladou a s upřímným úmyslem, komu vajíčko malujeme. (ČNK)
- (118) **Dodržovat životosprávu** se musí. (ČNK)
- (119) **Poslouchat hudbu** se musí umět. (ČNK)
- (120) Zkrátka i díky zkušenostem každý ví, že **urážet štěstěnu** se nemá, a nikdo v tuhle chvíli nepřemýšlí o tom, jak bude slavit triumf s pohárem nad hlavou. (ČNK)
- (121) Kropit trávník a **zalévat zahrádku** se smí jen v určité dny, a to podle popisného čísla domu. (ČNK)
- (122) **Pálit trávu** se nesmí! Oheň by se mohl rozšířit na okolní travní plochy i chatky a nádrže s propanbutanem, což je velmi nebezpečné. (ČNK)
- (123) Zlodějka by zasloužila pořádně vysoký trest, **okrádat děti** se přece **nemá!** (ČNK)
- (124) Myslel jsem, že v márnici **mít nebožtíky** se může, ale pak jsem zjistil, že to tak není. (ČNK)

In the case of a construction with the verb *považovat něco za* 'to regard something as', which can take an infinitive phrase as its object (*Za neetické považují diskriminovat kuřáky* 'I regard discriminating (lit. to discriminate) against smokers as unethical'), OM is not possible, as it is in the case of an equivalent noun (*Diskriminace kuřáků se pomalu začíná v Americe považovat za neetickou* 'The discrimination of smokers ...'), so the entire infinitive phrase in (125) remains unchanged:

- (125) **Diskriminovat kuřáky** se pomalu začíná v Americe **považovat za neetické.** (ČNK)

Counter-examples, as in (126–130), which exhibit a restructured initial infinitive phrase, can be found in the ČNK comparatively less frequently:

- (126) Sice silně prší, ale **uklidit posekaná tráva** se musí. (ČNK)
- (127) **Plánovat obrana** se musí. (ČNK)
- (128) Byla to sporná situace a **pískat penalta** se nemusela. (ČNK)
- (129) Čím je starší, tím je jemnější a lepší a jednou z metod staření je opakovaně zamrazování, což urychluje zrání. Ale **pít ledová** se nemá. (ČNK)
- (130) I když **nadiktovat látka** se musí, nějaká fakta musí studenti do hlavy dostat. (ČNK)

When, by contrast, the embedded object moves into the initial matrix subject position in front of the restructuring infinitive, it takes, as expected, the nominative case and agrees with the matrix auxiliary; cf. (131–132):

²⁸ A reviewer assumes that, independently of the initial embedding of the infinitive phrase, the postpositioning of the object (after the infinitive) is the decisive factor for the accusative coding. If this were the crucial condition, we should find not only more ČNK attestations of final embedding after the auxiliary, as seen in (150–154), but also perceive them to be normative in the same way as clauses with initial embedding. Beyond this, note that, in (156), the accusative object is both separated from the infinitive and placed in front of it.

(131) Nejen **oblek**, i **kravata**, **se musí umět nosit** t_i . (ČNK)

(132) **Ropa**, **se musí začít šetřit** t_i a **používat** t_i pouze tam, kde se nedá nahradit jiným materiálem. (ČNK)

5.6 Redundant reflexivization of the matrix verb in the case of a passive infinitive

We derive a further obvious argument for the reflexivization operating formally upon the matrix verb from rare corpus attestations (assuming that we are, in fact, dealing with authentic attestations, as is suggested by the fact that relevant results may also be turned up via search engine), which can possibly be attributed to hybridisation. Here, reflexivization occurs at the matrix verb, violating convention, although the infinitive already appears in the participial passive form. The argument alternation of the infinitive in (133–136) becomes marked and, thus, redundant, through two operations (passivization and reflexivization) that both introduce demotion of the subject as well as promotion of the object. This double operation seems not to be a novelty, because it recalls an analogous impersonal construction that Gebauer (2007: 572) cites for Old Czech: *Tobě se má modleno býti* ‘te oportet adorari’ (Czech glosses in Pror. Ol. Jer. Epist. 5 from 1391); *aby se nebylo domnieváno, že* (manuscript from Krumlov 14a, before 1418):

(133) Vernisáž **by se měla být pojata** v recesistickém duchu. (ČNK)

(134) Nyní je v policejní cele a dnes **by se měl být předveden** před soudce s návrhem na uvalení vazby. (ČNK)

(135) A právě fakt pomoci **se může být vnímán pacientkou** jako mírný, lehký anebo silný, těžký. (ČNK)

(136) Isuzu Citimark **se začal být vyvíjen** v roce 2008. (ČNK)

The coordination of a RVF and a passive is also to be regarded more so as zeugma or contamination and not as normative, when assuming that the reflexive marker in the second position of the clause takes the entire coordination into its scope; cf. (137):²⁹

(137) V Česku **se embrya** mohou navíc **zmrazit, rozmrazit a být podrobena** genetickým vyšetřením na dědičné choroby [...]. (ČNK)

5.7 Additional reflexivization in the case of retroactive infinitives

The embedding of a passive infinitive shown above represents a morphologically over-specified restructuring, which can also be observed in the case of one other type of infinitive. Czech has so-called retroactive infinitives (Dotlačil – Šimík 2013), which appear behind modally used matrix verbs as formally active infinitives (cf. *potřebaovat, zasloužit (si)*). Their object is situated in the nominative subject, such that this (controlee) and not the subject of the embedded infinitive clause is controlled.

²⁹ Concerning the scopal behaviour of the reflexive SE, cf. also Sections 4 and 5.8.

Such constructions can sometimes replace the formally active infinitive with a passive one or introduce an additional RVF without the meaning changing significantly; cf. (138–139).³⁰

(138) Mariánské sousoší na Husově náměstí v Rakovnici se naklání a **potřebuje opravit**. (retroactive inf., ČNK) / [...] a **potřebuje být opraveno**. (passive inf.) / a **potřebuje se opravit** t_r. (RVF)

(139) Je dobře, že nám konečně opravují kanalizaci, **potřebovala se už opravit**. (ČNK)

We assume that the retroactive infinitive, just like the passive, represents an event from the perspective of the object, but the latter morphologically emphasizes the promotion of the object. The reflexive marker of the RVF, by contrast, also emphasizes the demotion of the subject, because the event is expressed from the perspective of a deconcretized subject. Whether the reflexive marker belongs to the embedded infinitive phrase or to the matrix verb cannot be determined from the present structure.

5.8 Embedding of infinite reflexive verbs with SE or SI

As of yet, the embedding of infinite reflexive verbs into the RVF has scarcely received scholarly attention. Czech studies, in most cases, exclude the RVF of reflexive verbs even from simple structures (Karlík 2002: 371 in EŠČ; Štícha 1984: 113–114; Štícha 2011: 846). Customary use in the ČNK shows that a reflexive verb can appear to be coordinated with non-reflexive verbs in the RVF. The reflexive SE of such an infinite reflexive verb generally can remain when emphasizing actions occurring in parallel (140) or be haplologized when emphasizing a single complex of actions (141).³¹

(140) Při prožitkovém bubnování **se může křičet, smát se, brečet, zpívat**, a pak najednou přijde moment, kdy je člověk skutečně autenticky uvolněný. (ČNK)

(141) Po krátkém úvodu **se začalo** horlivě **zkoušet, číst a smát**, protože hra je až po strop nadupaná situačním humorem. (ČNK)

The reflexive marker after *smát* in (140) is purely an inherently reflexive SE and hardly one emergent from haplologization in combination with the RVF (**smát se se* → *smát se*), as can be inferred in consideration of the surrounding infinitives without SE (*křičet, smát se, brečet*). Moreover, anomalous prosodic behaviour, clitic-climbing of grammatical SE and retention of inherently reflexive SE *in situ* cannot serve as a plausible explanation here, because, in the case of a haplologized SE, prior regular clitic-climbing would be expected (*V rybníku se *se každý den koupalo*).³²

³⁰ According to Dotlačil – Šimík (2013: 110), the bare restructured infinitive syntactically lacks a phrase to assign structural accusative case to an object, but this does not obtain in all cases; cf.: *Máme hodně úzký kádr, tým by potřebovalo posílit nejméně o jednu pětku*. (ČNK)

³¹ Cf. hereto Štícha (1976: 70), who shows this phenomenon occurring with coordinated reflexive verbs.

³² In the case of simple structures – granted a RVF is possible in the first place –, haplologization is eschewed to avoid homonymy with the non-reflexive 3. person form (*Smí se smát se*. (ČNK)).

Alongside these data for embedded infinite reflexive verbs with SE, embedded reflexive verbs with SI can also serve as an argument for the SE of the RVF operating formally upon the matrix verb; cf. (142). The reflexive SI, which, in contrast to SE, cannot be omitted without a semantic-functional change, blocks restructuring of the infinitive phrase and, thereby, LOM (**Legrace se smí dělat si ze...;* cf. (143–145)):

- (142) Králové a velmožové ve středověku pořádali hodokvasy, při kterých **se mohlo štouchnout si** do nedotknutelných. (ČNK)
- (143) Najednou **se smí dělat si legraci** ze všech politiků, ale ti, kteří to dělají, nevyjadřují žádný svůj vlastní názor, jaký třeba mívali Voskovec a Werich. (ČNK)
- (144) Smí se brát miliony od zesnulých i od panenských schránek, **smí se nechat si platit benzín**, výlety se společníci či kopírky od kapitánů průmyslu. (ČNK)
- (145) Podnikatelům **by se nemělo dovolit vybírat si zákazníky**. (ČNK)

This blocking of object promotion obtains not only for auxiliary verbs, but also for other potentially restructuring verbs (**Hned v prvním závodě se mu noha podařila zlomit si*), cf. (146–147):

- (146) Hned v prvním závodě **se mu podařilo zlomit si nohu**. (ČNK)
- (147) To byla šuměnka, **nešlo si dát ani třetinku** na ex. (ČNK)

In addition to the reflexive verbs with SE described above, infinite reflexive verbs with SI can also be embedded and coordinated with non-reflexive infinitives; cf. (148–149). In such cases, the reflexive SI is coreferential with its antecedent, the demoted logical subject of the infinitive. This demotion is marked on the matrix verb by the reflexive SE, which takes any coordinated infinitives into its scope:

- (148) Již před školou byla cítit lákavá vůně opečených klobás, kde **se mohlo posedět a zakoupit si** i jiné občerstvení. (ČNK)
- (149) Ale pro to, aby **se** na kapitálový trh **mohlo přijít a vzít si** peníze, se také musí něco udělat. (ČNK)

5.9 Absent or progressively manifest restructuring in the case of auxiliary verbs in substandard variants

It has, thus far, remained entirely unconsidered that restructuring of an infinitive phrase is conditioned not only by the nature of the matrix verb, but also by the variant of Czech in use.

In spoken and dialectal substandard variants, infinitive phrases occur, however seldomly, that, in contrast to their use in the standard variants, do not undergo restructuring after auxiliary matrix verbs or do so only partially.³³ Based on the morphological

³³ A reviewer supposes that the non-restructuring in (150–156) could be motivated by analogy to nominal predicates (*Je potřeba zazpívat hymnu*). Indeed the exact opposite case of motivation would apply to the reflexive modal predicate type *Tuto hymnu se sluší zazpívat* whose restructured structure (*Tato hymna se sluší zazpívat*) could be influenced by the RVF of modal auxiliaries (*Tato hymna by se měla zazpívat*). But note that the phenomenon of restructuring is to be

coding of the logical object and its matrix verb agreement, the following three types of restructuring can be identified:³⁴

a) Matrix verb in the default form (sg. neutr.) + unambiguous accusative case marking:

- (150) Rok po 68. už jednotlivec nic změnit nemohl. Lidově řečeno, **muselo se „držet hubu a krok“**. (ČNK)
- (151) Jinak **se musí absolvovat autoškolu** včetně praktického výcviku v plném rozsahu znovu. (ČNK)
- (152) O vydání voličského průkazu **se musí žádat příslušnou radnici** podle trvalého bydliště písemně. (ČNK)
- (153) Díky schválené téměř čtyřřadvacetimiliónové dotaci z Regionálního operačního programu Jihozápad **se mohlo zvolit rekonstrukci**. (ČNK)
- (154) Diovní se například přinášela zápalná oběť na hlavním oltáři výhradně na polínkách ze stříbrného topolu, kadidlo se spalovalo s pšeničí smíchanou s medem, nymfám **se nesmělo provádět úlitbu** vínem – ale to snad stačí. (ČNK)
- (155) **Mělo se [...]** podniknout cestu kolem světa; **mělo se studovat fysiku**... (Pavel Eisner's translation of Thomas Mann, Růžička 2000: 245)
- (156) **Naši Máňu se nesmí moc chválit**, byla by pyšná. (MČ 2: 179)

It is worth mentioning in this connection that expressions of quantity with adverbs (*spousta, hromadu* [SS]Č ← *spousta, hromada*) that exist alongside their underlying substantives (also without embedding after auxiliaries) occur, if used postposed in conjunction with the RVF, primarily in the accusative case, rather than in nominative; cf. (157–158):

- (157) Než se vůbec začne uvažovat o stavbě budoucího centra města, **musí se vyřešit spousta** zdánlivě nesouvisejících věcí. (ČNK)
- (158) to sem pořád chodila na ambulanci. takže (nesrozumitelné) **se tam střídalo hromadu mladejch doktorů a doktorek**. a každéj si mně. díval do těch vočí (oral v1: Sušice, Western Bohemia, 2009)

b) Matrix verb in the default form (sg. neutr.) + ambiguous accusative case marking (= nominative) in sg. or pl.:

- (159) [...], a **mělo by se dát přednost** lehčí výrobě s minimálním dopadem na životní prostředí.
- (160) Může se hrát, když se sedí večer na ostrově u Brentona, **mělo by se vykouřit dvě tři cigarety** a pít rum s kolou.
- (161) ten chleba, abi bil dobrej, tak **se muselo vždicki kopiz³⁵ zvednout**, a diš se to těsto táhlo, tak to už bilo dost (dialekt v1 – dial: Loužnice, North-Eastern Bohemia, 197X)

conceived of more generally (82–88). The evidence is inconsistent, at times exhibiting restructuring more frequently (in case of RVF), while at others non-restructuring is more common.

³⁴ A syntactically similar environment can also influence the agreement of the matrix verb: *tagže se na to krmeňi muselo navozit fšechno ze stodoli do maštale, musela se řezad řepa, muselo se vozit sláma, muselo se dělat krmeňi f kaličce a taková vjeci* (dialect v1 – dial: Jiratice, Bohemian-Moravian region, 2013).

³⁵ Bachmannová (2016: 117) records only *kopistka* 'cooking spoon' for the local dialect in the Sudeten Mountains.

- (162) no já že bych to dala pryč] + [víš ..] + [jo aha] + [no aby se zas tady . mohlo dát dort a . kafe a .. (oral v1: Písek, Southern Bohemia, 2009)
- (163) ale i kdyby se to takle domluvilo tak **by se mohlo udělat nějaké ples**. (oral v1: Bohemian-Moravian region, 2010)
- (164) nechalo by se udělat **studený něco .. to by se mohlo naservírovat nějaké salám** nebo já nevím. (ortofon v1: Mirošov, Western Bohemia, 2012)

c) Matrix verb in the default form (sg. neutr.) + unambiguous nominative case marking:³⁶

- (165) dokonce mě napadlo že **by se mohlo** jako u vodárny **udělat fotokomora** když ste zabrali fotokomoru na stříha* stříkací komoru, (oral v1: Central Bohemia, 2003)

On the basis of these substandard variants, we can conclude that restructuring of an infinitive phrase is not a hard and fast rule. It is dependent, by degrees, on the ambiguity of the case marking of the logical object and on its agreement with the matrix verb, as shown in Table 2:

Table 2: Types of restructuring and non-restructuring constructions

Matrix verb	Object		
	acc.	acc./nom.	nom.
agreement [-]	Type 1	Type 2	Type 3
agreement [+]	-	Type 4	Type 5

Types 1, 2 and 3 occur in nonstandard variants, while Types 4 and 5 conform to the norms of the standard variant. Type 1 (*musí se absolvovat autoškolu*) is non-restructuring. Type 2 (*mělo by se dát přednost*) is ambiguous, because it is either also entirely non-restructuring or else partially restructuring, as is Type 3 (*že by se mohlo [...] udělat fotokomora*). By contrast, Types 4 (*musel se koupit nový kabel*) and 5 (*musela se vyměnit podlaha*) are restructuring. Only in the case of Type 1, which leaves its object in structural accusative case, can we unambiguously assume a matrix RVF, unlike Types 2–5.

5.10 Ephemeral cases of absent restructuring

Finally, there are some occasional examples from the ČNK in which no OM occurs and the postposed accusative object remains embedded in the infinitive phrase. It is interesting to note that the RDC in (167–169) are received well and judged as normative by native-speakers. And indeed unrestructured attestations seem to be as frequent in the ČNK as restructured ones with nominative coding.

³⁶ This is contrary to Dotlačil (2004: 15), who renders such sentences without nominative agreement with an asterisk, cf. also the older East-Moravian type *zebralo sa navrchu smetana* (Chloupek 1962, 1971; Michálková 1961, 1964).

RVF in the analytic future:

(166) Do března **se bude podporovat vědeckou zvědavost a intuitivní schopnosti.** (ČNK)

RDC in the analytic future (167–169):

(167) V těchto prostorách nového sídla **se nám bude lépe zkoušet naše vybrané písně**, pro další vystupování. (ČNK)

(168) [...] a navíc **se nám bude snáze přesvědčovat Angelu Merkelovou**, aby její země jako už tolikrát vzala průšvih EU na sebe. (ČNK)

(169) [...] mají zkušenosti a tedy **se jim bude lépe rozjíždět funkce kraje** než těm, kteří by do problému skočili rovnýma nohama. (ČNK)

6. Summary

Using the ČNK, we have shown that the rudiments of a reflexive infinitive based on the RVF may be identified not only in known conditional and optative clauses (cf. *Jezdit se olympiáda častěji, nepřežil bych.*), but also in hitherto unexamined embedded – paratactically or juxtapositionally adjoined – coordinations (cf. *Pivo mohlo kvasit, zrát a transportovat se do hospody.*). As was already seen for coordinations with reflexive verbs, in the case of an embedded coordination of two reflexive infinitives, the reflexive marker of the latter can be haplogogized here as well (*V lokalitě by měla vzniknout odpočinková zóna s lavičkami, řešit se problematika parkování a instalovat kamerový systém.*).

The reflexive infinitive of both conditional clauses and embedded coordinations can be traced back to canonical transitive verbs, because both are based on the mechanism of object promotion into the nominative subject and, thereby, make the logical object a thematic or rhematic component of their utterance. In the case of intransitive infinitives, a RVF-initiated demotion of the subject is syntactically blocked (*Mohl myslet, plánovat a jednat *se.*) or semantically redundant (*Žít *se tak jednou tady!*).

We have subsequently sketched out six synchronic arguments to explain why the reflexive infinitive has been unable to develop syntactically. In contrast to the active infinitive, the causes are to be found especially in the restrictions imposed by the RVF upon the argument structure of the canonical verb (see Argument 1) or infinitive (see Argument 2) and in the related selectional (see Argument 4) and verbal-semantic restrictions (see Argument 5). The RVF additionally confers a semantic deconcretizing function upon the agent in the course of syntactic demotion of the subject, which an active infinitive already has when its nominative subject position remains empty (see Argument 3). As for the embedding of a reflexive infinitive after a control verb, synchronic control mechanisms cause the RVF to be syntactically blocked (*Otec jí_i poslal [PRO_i] namalovat se_i*, (genuine reflexive/*reflexive)) or to appear redundant (**Bylo by dobré [e] jet se ranním autobusem do Olomouce.*) (see Argument 6). The same holds for ECM constructions (*Viděl jsem [ho_i ohýbat železné tyče].* → *Viděl jsem [železné tyče/ho_i/*e_i ohýbat se_i].* (decausative reflexive/motional reflexive/*reflexive))

and for raising-to-subject constructions (*Václav_i se (m_i) zdál [t_i být veselý].* → *[e_i] *zdálo se [t_i být (se) veselí].*)

As such, it is infinitive phrases embedded after auxiliaries that remain as the syntactic environment for a potential reflexive infinitive. We have seen how such embedded infinitive phrases are syntactically changed when subordinated to the RVF. The resultant restructuring of the infinitive phrase is by no means – as is described in the literature – an obligatory operation following a firm principle, conditioned only by the nature of the matrix verb (a restructuring auxiliary verb of the type *mušet*, a semi-restructuring verb of the type *doporučit*, or a non-restructuring control verb of the type *slíbit*). Rather, it is also progressively conditioned by further factors such as the nature of the (first) embedded infinitive (e.g. a semi-restructuring verb, a reflexive verb with SI, a passive or retroactive infinitive), word order, the language variant, the agreement of the matrix verb and the morphological case marking of the object. Restructuring of the infinitive phrase after an auxiliary can, on the one hand, fail to occur entirely or, on the other, be manifested either in only partial, full, or even overly specified form.

More specifically, we have been able to establish that embedded semi-restructuring infinitives – and not the matrix verb, as would otherwise be typical – determine whether restructuring occurs or not (cf. *Šance by se měla zkusit využít. / Nemělo by se zkusit vykopat ostatky Jana z Nepomuku.*). When reflexive verbs with SI are embedded (cf. *Najednou se smí dělat si legraci*), they block restructuring of an infinitive phrase. Additionally, when reflexive verbs with SI or SE are embedded in a coordination with non-reflexive infinitives, it becomes evident that the RVF is marked on the matrix verb and takes any coordinated infinitives into its scope ([...], *kde se mohlo [posedět a zakoupit si i jiné občerstvení.]*; *Při prožitkovém bubnování se může [křičet, smát se.]*). Furthermore, we have seen when embedding a passive infinitive that a non-normative redundant reflexivization of the matrix verb may be attributable to hybridisation (cf. *Vernisáž by se měla být pojata v recesistickém duchu.*). By contrast, an additional normative reflexivization in the case of embedded retroactive infinitives provides for the formal marking of a restructured infinitive phrase and emphasizes the demotion of the deconcretized logical subject (cf. *Kanalizace (se) potřebovala už opravit.*).

With regard to word order, we have shown that restructuring more often fails to occur when the embedded infinitive phrase is in initial position (cf. *Malovat kraslici se musí s láskou.*).

As far as substandard variants are concerned, here we see progressively more manifest cases of restructuring revealed: restructuring can fail to occur entirely (cf. *Musí se absolvovat autoškolu.*), be partially manifested as object promotion occurs without matrix verb agreement (cf. [...], *že by se mohlo [...] udělat fotokomora*) or exhibit ambiguous case marking (acc. = nom.) on the object such that both interpretations are possible (cf. *Mělo by se dát přednost.*).

The auxiliary environments examined clearly show that, in contrast to control verbs that operate only within the matrix clause, the RVF operates upon the entire

structure. This becomes particularly evident also in the case of complex constructions such as the RDC that license a further dative experiencer (cf. *Začínají se mu těžko hledat slova.*) in addition to the typical argument alternation (subject demotion and object promotion). The auxiliary matrix verb, thus, also takes the disposition and not only the underlying event into its scope.

However, uncertainty prevails in the scholarship on the origin of morphological reflexivization (a matrix RVF versus an embedded RVF). With respect thereto, in examining nine auxiliary environments, we have come to the conclusion that five environments clearly point to formal reflexivization on the matrix verb: 1) semi-restructuring verbs of the type *doporučovat* with heterogenous agents in matrix and infinitive clauses (cf. *Štáva z řeřichy se doporučuje vtírat do vlasů.*); 2) initial embedding of an infinitive phrase (cf. above); 3) a RVF in combination with a passive infinitive (cf. above); 4) a RVF in combination with embedded (coordinated) infinite reflexive verbs with SE or SI (cf. above); 5) non-restructuring auxiliaries mainly in substandard variants (cf. above). Four auxiliary environments are inconclusive, but at least don't exclude the possibility of a matrix RVF: 6) prototypical restructuring auxiliaries; 7) semi-restructuring verbs; 8) embedding of a semi-restructuring infinitive; 9) an RVF in combination with retroactive infinitives.

The presumption of a universally valid matrix RVF with or without LOM bears the advantage of being able to explain environments 1 to 5 above, while not coming into conflict with environments 6 to 9. Nevertheless, with respect to our examination of the coordination of embedded infinitives with and without RVF, we can say beyond a doubt that in this case we are indeed dealing with a reflexive infinitive.

REFERENCES

- BACHMANNOVÁ, J. (2016): *Slovník podkrkonošského nářečí*. Praha: Academia.
- BALHAR, J. (1974): *Skladba lašských nářečí*. Praha: Academia.
- CAHA, P. – KARLÍK P. (2005): Je vidět Sněžku: searching modality. In: *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity*. A, Řada jazykovědná, vol. 54, iss. A53, [103]–114.
- CHLOUPEK, J. (1962): Východomoravské věty se zevšeobecňujícím osobním a neurčitým neosobním podmětem. In: *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity*. A, Řada jazykovědná, vol. 11, iss. A 10, [57]–65.
- CHLOUPEK, J. (1971): *Aspekty dialektu*. Brno: Univerzita J. E. Purkyně.
- ČNK: *Český národní korpus*. Retrieved from: <http://www.korpus.cz> (01.08.2018)
- DOKULIL, M. (1941): Morfologické kategorie pasiva ve spisovných jazycích severských ve srovnání se spisovnou češtinou. In: Zatočil, L. (ed.): *Hrst studií a vzpomínek: prof. Dr. Ant[onín] Beerovi jeho žáci*. Brno: Odbočka Jednotky českých filologů, 77–99.
- DOTLAČIL, J. (2004): *The syntax of infinitives in Czech*. Master's Thesis. Universitetet i Tromsø. Tromsø.
- DOTLAČIL, J. – ŠIMÍK, R. (2013): Peeling, Structural Case, and Czech Retroactive Infinitives. In: Junghanns, U. – Fehrmann, D. – Lenertová, D. – Pitsch, H. (eds.): *Formal Description of Slavic Languages: The Ninth Conference*. Bern: Peter Lang, 105–124.

- ESČ: BACHMANNOVÁ, J. – KARLÍK, P. (2002): *Encyklopedický slovník češtiny*. Praha: Nakl. Lidové noviny.
- FEHRMANN, D. – JUNGHANNS, U. – LENERTOVÁ, D. (2010): Two reflexive markers in Slavic. *Russian Linguistics* 34 (3), 203–238.
- FEHRMANN, D. – JUNGHANNS, U. – LENERTOVÁ, D. (2014): Slavic Reflexive Decausative. *Russian Linguistics* 38 (3), 287–313.
- GEBAUER, J. (2007 [1929]): *Historická mluvnice jazyka českého. Díl IV. Skladba*. Reprint 1929. Praha: Academia.
- GREPL, M. – KARLÍK, P. (1989): *Skladba spisovné češtiny*. 2nd ed. Praha: SPN.
- GREPL, M. – KARLÍK, P. (1998): *Skladba češtiny*. Olomouc: Votobia.
- KARLÍK, P. (1999): Reflexiva v češtině. In: Rusínová, E. (ed.): *Přednášky a besedy z XXXII. běhu LŠSS*, Brno: MU, 44–52.
- KARLÍK, P. (2007): Zur Integration des Infinitivs in das Verbalsystem des Tschechischen. *Anzeiger für Slavische Philologie* XXXV, 87–100.
- KOENITZ, B. (1972): Genus verbi in Infinitivkonstruktionen der tschechischen Sprache der Gegenwart. *Zeitschrift für Slawistik* 17, 636–646.
- KOPEČNÝ, F. (1954): Passivum, reflexivní forma slovesná a reflexivní sloveso. In: Bělič, J. – Horálek, K. – Dokulil, M. (eds.): *Studie a práce lingvistické I – K šedesátým narozeninám akademika Bohuslava Havráňka*. Praha: Nakladatelství Československé akademie věd, 224–247.
- KOPEČNÝ, F. (1962): *Základy české skladby*. 2nd ed. Praha: SPN.
- KYNCL, J. (2008): *Semi-Lexical Heads in Czech Modal Structures*. PhD dissertation, University of Wolverhampton.
- MALOVANÝ, J. (1899–1900): Skladba nářečí císařovského. *Časopis Matice Moravské* 23, 33–49, 150–164, 220–230, 360–367 and 24, 62–69, 137–151, 260–274, 336–348.
- MČ 2: Petr, J. et coll. (eds.) (1986): *Mluvnice češtiny (2). Tvarosloví*. Československá akademie věd. Praha: Academia.
- MICHÁLKOVÁ, V. (1961): Východomoravské věty typu „bylo vdolky“ In: *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity*. A, Řada jazykovědná. vol. 10, iss. A9, [105]–112.
- MICHÁLKOVÁ, V. (1964): Některé konkurující syntaktické prostředky v nářečí. In: *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity*. A, Řada jazykovědná, vol. 13, iss. A12, [147]–155.
- NESČ: KARLÍK, P. – NEKULA, M. – PLESKALOVÁ, J. (2017): *Nový encyklopedický slovník češtiny online*. – Retrieved from WWW: <https://www.czechency.org/> (01.08.2018)
- NIKIFOROV, S. D. (1952): *Glagol, ego kategorii i formy v russkoj pis'mennosti vtoroj poloviny XVI. veka*. Moskva: Izdatel'stvo Akademii Nauk SSSR.
- PANEVOVÁ, J. (2010): „Být posel dobrých zpráv je mi příjemné“ (Několik poznámek k infinitivním konstrukcím). In: Bičan, A. (ed.): *Karlík a továrna na lingvistiku. Prof. Petru Karlíkovi k šedesátým narozeninám*. Brno: Host, 345–354.
- PŮDA, A. (2015): Zum adverbialen Argument in den reflexiven Dispositionen des Tschechischen I. *Korpus – gramatika – axiologie* 12, 16–37.
- PŮDA, A. (2016): Zum adverbialen Argument in den reflexiven Dispositionen des Tschechischen II. *Korpus – gramatika – axiologie* 13, 13–34.
- RNC: *Russian National Corpus*. Retrieved from: <http://ruscorpora.ru/index.html> (01.08.2018)

- RŮŽIČKA, R. (1986): Typologie der Diathese slavischer Sprachen in parametrischen Variationen. In: *Die Welt der Slaven*, 31 (2), 225–274.
- RŮŽIČKA, R. (2000): Skrývání podmětu (Poznámky k Eisnerovým překladům Thomase Manna). *Slovo a slovesnost* 61, 241–248.
- SCHÄFER, F. (1982): *Untersuchungen zur Reflexivität im Altschechischen*. Harrassowitz: Wiesbaden.
- ŠIPKOVÁ, M. (1993): *Stavba věty v mluvených projevech. Syntax hanáckých nářečí*. Jinočany: H + H.
- ŠTÍCHA, F. (1976): Vypouštění částice *se* v koordinovaném a závislostním spojení zvrtných sloves. *Naše řeč* 59 (2), 68–76.
- ŠTÍCHA, F. (1984): *Utváření a hierarchizace struktury větného znaku*. Praha: Univ. Karlova.
- ŠTÍCHA, F. (2011): Pasivum, reflexivní deagentiv a implicitní deagentiv. In: Štícha, F. (ed.): *Kapitoly z české gramatiky*. Praha: Academia, 413–524.
- VEČERKA, R. (1996): *Altkirchenslavische (altbulgarische) Syntax III. Die Satztypen: Der einfache Satz*. Freiburg i. Br.: Weiher.
- VESELOVSKÁ, L. – KARLÍK, P. (2009): Infinitive Puzzle. In: Dočekal, M. – Ziková, M. (eds.): *Czech in formal grammar*. München: LINCOM EUROPA, 197–213.
- WAGNER, R. (2011): *Reflexivní slovesa v češtině a prognóza jejich ekvivalentů v němčině*. Disertační práce. Masarykova Univerzita.
- WAGNER, R. (2016): *Reflexivität im tschechisch-deutschen Sprachvergleich. Möglichkeiten und Grenzen einer Prognose*. Frankfurt am Main: Peter Lang.
- WURMBRAND, S. (2001): *Infinitives: Restructuring and clause structure*. Berlin/New York: Mouton de Gruyter.
- WURMBRAND, S. (2004): Two types of restructuring – Lexical vs. functional. *Lingua*, 114, 991–1014.
- WURMBRAND, S. (2015): *Restructuring cross-linguistically*. Retrieved from: <http://ling.auf.net/lingbuzz/002514/current.pdf> (01.08.2018).